

Ανακοίνωση NAP – νΚΑ για την απώλεια του σύντροφου Σπύρου Χαϊκάλη

Οι λέξεις δυσκολεύονται να περιγράψουν την απώλεια **του αγαπημένου μας Σπύρου Χαϊκάλη** που έφυγε σήμερα άδικα και πρόωρα από την ζωή, **σε ηλικία μόλις 37 ετών σε τροχαίο δυστύχημα.**

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Ζάκυνθο «στη νήσο του πολιτισμού» όπως έλεγε ο ίδιος χαριτολογώντας. Ανήσυχο και κριτικό πνεύμα, από μικρός ασφυκτιούσε από την ασχήμια αυτού του κόσμου και στρατεύτηκε στην υπόθεση της αλλαγής του. Το 2005 πέρασε στο Πολυτεχνείο, και συγκεκριμένα στους Πολιτικούς Μηχανικούς Πάτρας. Εκεί οργανώθηκε στη ν.Κ.Α. και στην Ε.Α.Α.Κ και μέσα από τις γραμμές τους πολιτικοποιήθηκε μέσα στην φωτιά του κινήματος του 06-07, του Δεκέμβρη του 08 και αργότερα του 10-12. Γνήσιο τέκνο της γενιάς του και της τάξης του, έζησε την άμπωτη και την πλημμυρίδα τους, και όλη του η διαδρομή ήταν συνυφασμένη με τα προβλήματα και τα ερωτήματα τους, που τα αντιμετώπιζε πάντα με πείσμα, όνειρο και πάλη, ελπίζοντας πως κάποια μέρα οι άνθρωποι θα

χορεύουν στο φτερό του καρχαρία.

Ο Σπύρος εκλέχθηκε για πρώτη φορά στο κεντρικό συμβούλιο της ν.Κ.Α. μετά το 3ο συνέδριο της ν.Κ.Α. το 2010. Νωρίτερα διετέλεσε γραμματέας της οργάνωσης Πάτρας. Μετά τον στρατό, εγκαταστάθηκε στην Αθήνα και στον Κολωνό, γειτονιά που τον αγκάλιασε και την αγάπησε. Εκλέχθηκε στο γραφείο του Κ.Σ. και ανέλαβε συντονιστής του το φθινόπωρο του 2014 έως και το 4ο συνέδριο τον Γενάρη του 2017, σε μια πολύ κρίσιμη καμπή για την οργάνωση.

Ήταν ένας σπάνιος σύντροφος που ξεχώριζε για την λαϊκότητα, το πάθος και τον λυρισμό που τον διακατείχε. Ήταν νέος όχι μόνο ηλικιακά, αλλά κυρίως στην σκέψη και στην στάση ζωής του. Γνήσιος κομμουνιστής, μαχητής και παιδί του μόχθου, ήταν τμήμα αυτής της νέας γενιάς «εργατών του πνεύματος» που τα πτυχία και τα προσόντα αφθονούσαν χωρίς όμως την αντίστοιχη υλική αφθονία. Ας είναι... εμείς θα ζήσουμε και ας είμαστε φτωχοί έλεγε με χαμόγελο...Από αυτή την σκοπιά υπηρέτησε την οργάνωση της τάξης του ως ιδρυτικό μέλος του σωματείου στην έρευνα (ΣΕΡΕΤΕ) και μέλος του πρώτου του ΔΣ.

Έφυγε στον δρόμο για την θάλασσα, την θάλασσα με την οποία μεγάλωσε, αγάπησε και εν τέλει μέσα από την οποία βιοποριζόταν δουλεύοντας στο ΕΛ.ΚΕ.Θ.Ε. **Αυτές τις δύσκολες ώρες οι σκέψεις μας είναι στους δικούς του ανθρώπους, στην οικογένεια, στους φίλους και στους αγαπημένους συντρόφους και συντρόφισσές μας, στους οποίους εκφράζουμε τα πιο θερμά συλλυπητήρια. Η απώλεια του Σπύρου για την οικογένεια του ΝΑΡ και της ν.Κ.Α.** έρχεται σε μια περίοδο αλλεπάλληλων απωλειών αγαπημένων συντρόφων. Δεν θα κάνουμε την απώλεια συνήθεια όπως λέει ένα τραγούδι που του άρεσε, αλλά αντίθετα θα κρατήσουμε την μνήμη, και την παρακαταθήκη τους ως όπλα στον αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση.

Αντίο...

ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση
νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση

15/5/2024